

RESSÒ DE LA PARAULA

Cridats a ser testimonis d'esperança

El Temps d'Advent és el començament de l'any litúrgic. Advent és un temps per a recordar les promeses de Déu, les acomplertes i les que s'han d'acomplir. Cada persona i cada membre de la nostra comunitat diocesana conté en si una promesa per descobrir. En el projecte de Déu fa vint anys que la nostra diòcesi va veure la llum i va començar a caminar. Durant aquest temps ha estat guiada pel ministeri del gran bisbe Agustí de qui ahir vaig prendre el relleu. Amb temor i tremolor em presento davant vostre i començo a escriure les gloses setmanals.

Enguany, el calendari fa coincidir el primer diumenge d'Advent amb l'1 de desembre, festa de sant Carles de Foucauld, l'oració de l'abandó del qual no he deixat de repetir un sol dia des de la meua ordenació presbiteral fa trenta anys. És el sant que ens anima a proclamar l'Evangeli amb la vida, a treballar la fecunditat del Regne de Déu oculta en la vida del treball diari, Natzaret. És el sant de la fraternitat universal, de l'espiritualitat centrada en l'Eucaristia, l'amor a Jesús, l'hospitalitat.

Però, a més, avui és el Dia Internacional de la lluita contra la SIDA, aquella altra pandèmia que va segar tantes vides des de la dècada dels vuitanta del passat segle, avui afortunadament malaltia crònica en els països econòmicament més desenvolupats, però encara motiu d'orfandat i dolor per a milers de nens i famílies en països d'Àfrica o d'Àsia. La nostra proximitat a tots els que pateixen aquesta malaltia que fem visible fa anys portant un llaç vermell cada dia 1 de desembre. Recordo molts joves i les seves famílies d'aquells anys en la pri-

mera parròquia a la qual vaig ser destinat. Què important va ser la solidaritat dels veïns per resguardar tant de sofriment. Què important és no perdre aquest sentit de proximitat, mobilització pel bé comú i l'empatia davant les adversitats, com hem vist a València i altres llocs assolats per la DANA. Aquest Advent i Nadal tinguem presents les famílies que ploren la pèrdua dels seus éssers estimats en aquests territoris, sense oblidar els qui encara pateixen i ploren les conseqüències de les guerres i violències en tants focus actius en el món. Preguem cada dia per la conversió dels qui poden aturar aquesta espiral de destrucció. Conversió que passa per descobrir la crida i la presència amorosa del Déu de la pau en les nostres vides.

Precisament també avui agraïm el testimoniatge d'una quinzena d'homes i dones adults que comencen la

seua preparació al baptisme amb la celebració del ritu d'inici del catecumenat. Més enllà del nombre, l'important és constatar que Déu continua suscitant preguntes, que continua cridant i que hi ha persones capaces de revelar la seva presència enmig de la vida. Des de les nostres comunitats cristianes, Jesucrist continua interpel·lant els nostres contemporanis, és la bellesa que salva el món. La bellesa que salva, l'amor que salva i sana és el que com a Església volem testimoniar durant el present curs pastoral. Només ens salva l'amor, l'amor del Déu de Jesús, font de tota esperança.

Com a preparació al Jubileu 2025, aquest Advent voldria compartir algunes reflexions entorn de l'esperança, l'esperança cristiana.

Som éssers d'esperança. Pedro Laín Entralgo va escriure que «l'home és un animal que espera». Perquè està vitalment orientat al futur, necessita ocupar-se'n, albirar-lo, preparar-lo, «aferrar-lo» d'alguna manera, fins i tot defensar-se davant d'ell. Esperar és, per als homes i dones de tots els temps, tan necessari i tan saludable com respirar.

† **Xabier Gómez García**

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

ECO DE LA PALABRA

Llamados a ser testigos de esperanza

El Tiempo de Adviento es el comienzo del año litúrgico. Adviento es un tiempo para recordar las promesas de Dios, las cumplidas y las que están por cumplirse. Cada persona y cada miembro de nuestra comunidad diocesana contiene en sí una promesa por descubrir. En el proyecto de Dios hace 20 años que nuestra diócesis vio la luz y comenzó a caminar. Durante este tiempo ha estado guiada por el ministerio del gran obispo Agustín de quien ayer tomé el relevo. Con temor y temblor me presento ante vosotros y comienzo a escribir las glosas semanales.

Este año, el calendario hace coincidir el primer domingo de Adviento con el 1 de diciembre, fiesta de San Carlos de Foucauld, cuya oración del abandono no he dejado de repetir ningún solo día desde mi ordenación presbiteral hace 30 años. Es el santo que nos anima a gritar el Evangelio con la vida, a trabajar la fecundidad del Reino de Dios oculta en la vida del trabajo diario, Nazaret. Es el santo de la fraternidad universal, de la espiritualidad centrada en la Eucaristía, el amor a Jesús, la hospitalidad.

Pero, además, hoy es el Día Internacional de la lucha contra el SIDA, aquella otra pandemia que segó tantas vidas desde la década de los 80 del pasado siglo, hoy afortunadamente enfermedad crónica en los países económicamente más desarrollados, pero todavía motivo de orfandad y dolor para miles de niños y familias en países de África o de Asia. Nuestra cercanía a todos los que padecen esta enfermedad que visibilizábamos hace años portando un lazo rojo cada 1 de diciembre. Recuerdo a muchos jóvenes y sus familias de aquellos años en la primera parroquia a la que fui destinado. Qué importante fue la solidaridad de los vecinos para arropar tanto sufrimiento. Qué importante es no perder este sentido de proximidad, movilización por el bien común y la empatía ante las ad-

versidades, como hemos visto en Valencia y otros lugares asolados por la DANA. Este Adviento y Navidad tengamos presentes a las familias que lloran la pérdida de sus seres queridos en esos territorios, sin olvidar a quienes todavía padecen y lloran las consecuencias de las guerras y violencias en tantos focos activos en el mundo. Oremos cada día por la conversión de quienes pueden detener esta espiral de destrucción. Conversión que pasa por descubrir la llamada y la presencia amorosa del Dios de la paz en nuestras vidas.

Precisamente también hoy agradecemos el testimonio de una quincena de hombres y mujeres adultos que comienzan su preparación al bautismo con la celebración del rito de inicio del catecumenado. Más allá del número, lo importante

es constatar que Dios sigue suscitando preguntas, que sigue llamando y que hay personas capaces de desvelar Su presencia en medio de la vida. Desde nuestras comunidades cristianas, Jesucristo sigue interpelando a nuestros contemporáneos, es la belleza que salva al mundo. La belleza que salva, el amor que salva y sana es lo que como Iglesia queremos testimoniar durante el presente curso pastoral. Solo nos salva el amor, el amor del Dios de Jesús, fuente de toda esperanza.

Como preparación al Jubileo 2025, este Adviento quisiera compartir algunas reflexiones en torno a la esperanza, la esperanza cristiana.

Somos seres de esperanza. Pedro Laín Entralgo escribió que «El hombre es un animal que espera». Porque está vitalmente orientado al futuro, necesita ocuparse de él, vislumbrarlo, prepararlo, «amarrarlo» de alguna manera, incluso defenderse ante él. Esperar es, para los hombres y mujeres de todos los tiempos, tan necesario y tan saludable como respirar.

† **Xabier Gómez García**

Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Bisbe Xabier: una vida de servei i missió

Nascut l'11 d'abril de 1970 a Azkoitia (Guipúscoa). Ordenat prevere de la diòcesi de Sant Sebastià el 12 de juny de 1994, on va exercir el seu servei a les parròquies d'Elgoibar, Eskoriatza i la vall de Léniz. S'incorporà a l'Orde de Predicadors (Dominics) el 2003, fent la seva professió simple a Salamanca un any més tard. Llicenciat en Teologia (Facultat de Sant Esteve); màster en Orientació i Mediació Familiar (UPSAL) i especialista en Mediació Social Intercultural (Universitat Autònoma de Madrid).

Ha realitzat la seva missió a les àrees de Migracions, Diàleg fe-cultura i Pastoral familiar.

Fins ara ha estat:

- Prior del convent Sant Tomàs d'Aquino-L'Olivar (Madrid).
- Membre de l'equip directiu de O_LUMEN Espai per a les arts i la paraula.

- Director del Departament de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola.
- Representant dels dominics al Consell Assessor de CONFER-Migracions.
- Director del programa de prenoviciat de la Província O.P.
- Coordinador de l'Observatori de Drets Humans - Samba Martine, de la Família Dominicana d'Espanya.

Altres càrrecs i serveis:

- Vicari parroquial de la parròquia del Sant Crist (Madrid) i coordinador de Pastoral de Col·legi Nostra Senyora d'Atocha (Madrid).
- Promotor de Pastoral Juvenil i Vocacional de la Província O.P.
- Vicari parroquial del Santuari Parroquial de Nostra Senyora d'Atocha (Madrid).
- Prior del Convent de Santa Caterina, de Barcelona.
- Promotor provincial de Justícia i Pau de la Província d'Hispania.
- Promotor regional de Justícia i Pau dels dominics a Europa.

Aire fresc i nou per a l'Església

MN. JOSEP MARIA RIBA

Vicari general del bisbat de Vic

El bisbe electe Xabier sabrà assumir el traç d'aquesta Església particular, sabrà assumir el traç de tots els batejats.

Ell serà capaç de convocar a la pregària, encoratjar en l'anunci de la Bona Nova i de desvetllar constantment l'Esperit.

Que sigui benvingut en aquesta Església local de Sant Feliu de Llobregat però que també sigui un aire fresc i nou perquè les Esglésies que tenen seu a Catalunya treballin amb una veritable sinodalitat.

Sensibilitat artística

MN. SALVADOR PIÉ-NINOT

Rector de la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona

El bisbe electe Xabier va tenir molt bona relació amb la nostra parròquia, la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona, ja que el convent dels Dominics, del qual ell era prior, és proper a la nostra basílica. La seva relació amb nosaltres va ser entranyable, d'acompanyament, de presència, d'amistat. Alhora també va aprofitar perquè col·laboréssim des de Santa Maria del Mar en una recerca que va fer de pintors i artistes diversos que portessin un missatge de transcendència, per protegir-los. En una capella de Santa Maria del Mar vam tenir aquesta exposició durant un temps. Alhora també ens va ajudar amb els temes de la família, ja que té un màster de Salamanca en aquesta disciplina, un tema evidentment delicat. Darrerament s'ha dedicat molt intensament al tema dels immigrants, amb tanta vigència actualment. Per tant, benvingut Xabier, a Sant Feliu de Llobregat i a les nostres diòcesis catalanes.

Profundament contemplatiu

GNA. MARGARIDA BOFARULL

Religiosa, metgessa i presidenta del Patronat de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull

Les qualitats que destacaria especialment del bisbe electe fra Xabier és que és un home atent a cada persona. Sensible, proper, amb una especial cura de les persones que estan en situacions d'especial vulnerabilitat.

Un home amb un gran bagatge cultural, amb moltes inquietuds i amb una mirada molt àmplia. Cercador de la bellesa i del bé.

Promou la comunió, inclusiu, amb un tarannà molt dialogant.

Una persona compromesa, implicada, molt respectuós amb els ritmes de les persones i que sempre procura i busca estar a la recerca de promoure un món més just, més conforme al Regne de Déu.

Home alegre i d'esperança.

I, sobretot, és un home profundament contemplatiu.

Podeu accedir a aquest QR per conèixer el bisbe Xabier Gómez

Consells del bisbe Agustí al seu successor

No goso donar consells al bisbe Xabier atès que, jo sé que ell és ben prudent i assenyat com per conèixer la realitat de la diòcesi i discernir el que cal fer.

L'únic que voldria és desitjar-li que, a partir d'aquest discerniment com a pastor, rebi les possibilitats reals que té la diòcesi per a ser una porció de l'Església de Jesucrist. Aquesta diòcesi pot presentar a un pastor veritables realitats de l'Esperit, en per-

sones i comunitats, que són susceptibles de creixement i maduració.

Jo personalment en dono gràcies i demano a l'Esperit que aquest creixement sigui efectiu en les mans del nou pastor i de tots els que, sinodalment, treballen pel Regne de Déu.

Estic segur que el servei episcopal del proper futur estarà molt ben assegurat en la persona del bisbe Xabier Gómez García.

QR per accedir a la Missa d'acció de gràcies pel ministeri episcopal del bisbe Agustí, celebrada el 24 de novembre, a les 18 h, a la S.E. Catedral de Sant Llorenç.

QR per accedir a la Missa d'ordenació pel ministeri episcopal del bisbe Xabier, celebrada el 30 de novembre, a les 11 h, a la S.E. Catedral de Sant Llorenç.

Lideratge apostòlic

ELOI ARAN

Arquitecte i teòleg, cap d'àrea d'Identitat i Missió de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

Destacaria de fra Xabier Gómez la seva capacitat de lideratge apostòlic i de crear equip, també d'estar atent a la realitat que l'envolta.

Recordo quan va arribar a Barcelona que de seguida m'explicava de les botigues del barri, interessat per saber de les persones que hi havia en l'àmbit del patrimoni i de la difusió cultural, també del tracte amb immigrants.

Sempre ha tingut aquesta capacitat sacerdotal de crear i buscar la unitat, molt en la línia de la sinodalitat que ens convida a viure el papa Francesc.

Per tot això, crec que pot ser un bisbe molt escaient per al bisbat de Sant Feliu de Llobregat, perquè serà capaç de buscar aquests projectes, cercar aquest lideratge i guiar l'Església local de Sant Feliu de Llobregat.

Sabrà crear equip i donar-los l'acompanyament i l'empenta necessaris.

Amant de la família

XAVIER PADILLA I DOLORS PARELLADA

Delegats de Família de l'arquebisbat de Barcelona (2018-2024)

Estem molt contents que fra Xabier sigui el nou bisbe de Sant Feliu de Llobregat. És una persona simpàtica, entranyable, activa, tranquil·la, però al mateix temps inquieta, amant de la família i molt sensible amb els drets humans, interessat també per l'art contemporani com a canal d'expressió de l'espiritualitat i de la mística.

Amb ell es va crear una amistat per la seva proximitat i ganes d'establir relació. De seguida vam veure les seves ganes d'aprendre català. Quan va marxar a Madrid hem mantingut la relació i l'amistat.

Creiem que aportarà molts valors a la germana diòcesi de Sant Feliu de Llobregat: aquesta senzillesa i aquesta sensibilitat per les migracions, pels drets humans, per l'art, per la família...

En definitiva, pel món modern en què hem de viure, som i hem de créixer com a cristians, com a persones que ens estimem.

ACTES

El bisbe Xabier presidirà aquestes celebracions com a nou prelat de la nostra diòcesi:

- **DIUMENGE 1 DE DESEMBRE:**
Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, a les 12 h.
- **DIUMENGE 1 DE DESEMBRE:**
Presidirà l'ingrés al catecumenat per a adults. A les 19 h, a la Casa de l'Església.
- **DISSABTE 7 DE DESEMBRE:**
Predicarà la Vetlla de la Immaculada Concepció, a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, a Barcelona, a les 21 h. L'organitza la Delegació de Joventut. Lema: «No tinguis por, el Senyor és amb tu» (Lc 1,26-38).
- **DIUMENGE 8 DE DESEMBRE:**
Missa conventual a la basílica de Santa Maria de Montserrat, a les 11 h.

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

«Estigueu alerta pregant en tota ocasió»

Comencem un nou any litúrgic amb l'Advent i un nou cicle de lectures: enguany, el cicle C. Des del Concili Vaticà II els textos bíblics són molt més abundants a la litúrgia. No oblidem mai que les lectures bíbliques van adreçades a nosaltres, homes i dones del segle XXI. Advent, preparació de forma més immediata per a la celebració del naixement del nostre Salvador, per a la celebració de Nadal. Per això l'evangeli ens convida a estar a punt: *Estigueu atents sobre vosaltres... estigueu alerta pregant en tota ocasió*. Aquestes paraules les entenem com una exhortació a preparar-nos per viure els dies de la manifestació del Senyor però també per estar alerta pensant en la segona vinguda o vinguda de Crist a la fi dels temps. Per això també diu l'evangeli: *Hi haurà prodigis al sol, a la lluna, a les estrelles... llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol amb poder i amb una gran majestat*. Però la fi del món no ha de ser motiu de por: *Quan tot això comenci a succeir alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats*: és l'alliberament total, absolut, definitiu, a la fi dels temps. També l'apòstol Pau parla del *dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants*. És el mateix que diu Jeremies: *Vindran dies que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà... aquells dies serà salvat el país de Judà*. La salvació de Jesús no es limita al poble jueu; és la salvació de tot el món. I Jesús ens adverteix: *Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta*. Estigueu alerta pregant en tota ocasió. Hem d'estar vetllant esperant la vinguda de Jesucrist en el seu naixement però també a la fi del món. Ens hi hem de preparar en el dia a dia: pregària, sobrietat, no deixant-nos absorbir per les preocupacions d'aquest món nostre. Pau ens ha dit: *Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres*. Amor, oració, austeritat...: tot un programa per aquest Advent.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

► Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats. Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 33,14-16)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo, que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvara Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: “Señor-nuestra-justicia”.»

► Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas, / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad, / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos. Y que así os fortalezca internamente, para que, cuando Jesús, nuestro Señor, vuelva acompañado de todos sus santos, os presentéis santos e irrepreensibles ante Dios, nuestro Padre.

En fin, hermanos, por Cristo Jesús os rogamos y exhortamos: Habéis aprendido de nosotros cómo proceder para agradar a Dios; pues proceded así y seguid adelante. Ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, enloquecidas por el estruendo del mar y el oleaje. Los hombres quedaran sin aliento por el miedo y la ansiedad ante los que se le viene encima al mundo, pues los astros se tambalearán. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y majestad.

Cuando empieza a suceder esto, levantaos, alzada la cabeza: se acerca vuestra liberación. Tened cuidado: no se os embote la mente con el vicio, la bebida y los agobios de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad siempre despiertos, pidiendo fuerza para escapar de todo lo que está por venir y mantenéos en pie ante el Hijo del hombre.»